

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บทบาทของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลต่อการพัฒนาการเกษตร 2) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางการเมืองการปกครอง กับบทบาทของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลต่อการพัฒนาการเกษตร 3) ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลต่อการพัฒนาการเกษตร

กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวนทั้งสิ้น 176 ราย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 45.3 ปี มีสถานภาพแต่งงาน มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพทางการเกษตร มีรายได้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาทต่อปี ไม่เคยมีการดำเนินงาน ผู้นำทางสังคมมาก่อน มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 2.1 – 4 ปี มีพื้นที่ทำการเกษตร 21 - 40 ไร่ ได้รับข่าวสารทางการเกษตรมากกว่า 1 เรื่อง ได้รับข่าวสารและความรู้ด้านการเกษตรจากโทรศัพท์มือถือที่สุด เกษตรการฝึกอบรมหรือการประชุมเกี่ยวกับการเกษตร และเคยรับการติดต่อและได้รับคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรจากเจ้าหน้าที่

จากการศึกษาบทบาทของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลในการวางแผนการพัฒนาการเกษตร บทบาทในการนำแผนพัฒนาการเกษตรไปใช้ในการดำเนินงาน และบทบาทในการประเมินผลพัฒนาการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.14 2.23 และ 2.17 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า การได้รับการติดต่อและแนะนำเกี่ยวกับการเกษตรจากเจ้าหน้าที่นักวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รายได้จากอาชีพหลักและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร มีความสัมพันธ์ กับบทบาทของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลต่อการพัฒนาการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัญหาและอุปสรรค พบว่า องค์การบริหารส่วน ตำบลขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดงบประมาณในการพัฒนาและสนับสนุนการเกษตร และเกษตรกรส่วนใหญ่ในตำบลมีความยากจน มีปัญหาหนี้สิน สาเหตุมาจากการขาดความรู้ด้านการจัดการทางด้านการเกษตรอย่างแท้จริง รวมทั้งองค์การบริหารส่วน ตำบลขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญทางด้านการเกษตร และสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลขาดความรู้ทางด้านการเกษตร ด้านข้อเสนอแนะ พบว่า องค์การบริหารส่วน ตำบล ให้มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาทางด้านการเกษตรให้มากขึ้น และควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านการเกษตรให้มากขึ้น

The objectives of this study were to study 1) Tambon Administrative Organization council member's roles on agricultural development 2) the relationship between personal characteristics, economic factors, social factors, political factors on the Tambon Administrative Organization council member's roles on agricultural development and 3) problems, obstacles and suggestions of Tambon Administrative Organization council members on agricultural development.

The samples of this study were 176 members of small Tambon Administrative Organization in Kamphaeng Phet Province. Statistical analyzing tools were frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation, minimum and maximum values, Pearson's product moment correlation coefficient, and multiple regression analysis by stepwise method.

The research revealed that most Tambon Administrative Organization council members were male with the average age of 45.3 years old and had primary education background. Most of them were farmers. Their incomes were between 50,001-100,000 baht/year. They had been members for 2.1-4 years. Most of them had no social position before. They owned agricultural area of 21-40 rai. They received agricultural information more than 1 times per year through television. They used to attend training and meeting involving in agriculture. They used to contact and get some advice from agricultural officers.

From research results, it was found that member's roles on agricultural development planning, bringing agricultural development plan to operate and evaluating agricultural development plan were at moderate level with the average score of 2.14, 2.23 and 2.17 respectively.

From research hypothesis testing, it was found that Tambon Administrative Organization council member's roles on agricultural development was related to contact with the agricultural officers, main income from agriculture and agricultural perception at 0.01 level of significance.

Problems and obstacles found were as follows: the small Tambon Administrative Organization lacked of budget to support agricultural development and most of members were poor and indebts because they lacked of knowledge on management. Tambon Administrative Organization also lacked of personnel who specialized on agriculture. Some members lacked of agricultural knowledge. Some suggestions are Tambon Administrative Organizations should allocate more budget to agricultural development and should be more coordinated with other agricultural agencies.